

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce Dr. rer. oec. Ing. V. H., Ph.D. MBA, narozený X,
bytem X,
zastoupený Mgr. Petrem Novotným, advokátem,
sídlem Křižíkova 52/48c, 186 00 Praha 8,

proti
žalovanému Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429,
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 00 Praha 2

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce je znalcem v oboru ekonomika. Proti žalobci, jako znalci, bylo žalovaným z moci úřední dne 16. 10. 2025 zahájeno správní řízení o zrušení oprávnění vykonávat znaleckou činnost. Důvodem je opakované závažné porušení povinnosti vykonávat znaleckou činnost s odbornou péčí dle ustanovení § 1 odst. 3 znaleckého zákona. Správní řízení je žalovaným vedeno pod č.j.: MSP-2/2025-OSTZSKZT/ 10 (dále jen „Oznámení“).
2. Žalobou ze dne 28. 11. 2025 se žalobce domáhá vydání rozhodnutí, kterým by soud žalovanému uložil povinnost zdržet se vůči žalobci přezkumu žalobcem vyhotovených znaleckých posudků.
3. Dle tvrzení žalovaného měl žalobce postupovat nepřezkoumatelným způsobem při zpracování shora uvedených znaleckých posudků, resp. závažným způsobem a opakovaně porušit povinnost vykonávat znaleckou činnost s odbornou péčí, když zpracoval znalecké posudky v rozporu z obecně uznávanými postupy a standardy daného oboru a odvětví.
4. Žalobce s těmito tvrzeními žalovaného zásadně nesouhlasí. Jako znalec si není vědom žádného pochybení ve své znalecké činnosti. Obvinění jsou ryze účelová a procesní postup, který při přezkumu znaleckých posudků zvolil žalovaný je nezákonný. Žalovaný nemá oprávnění tímto způsobem přezkoumávat znalecké posudky, jejichž zadavatelem je soukromý subjekt, aniž by k takovému jednání dostal zcela jasně formulovaný a objektivní podnět. Sám žalovaný v jiné s touto žalobou nesouvisející věci vydal stanovisko, že není nadán pravomocí, aby posoudil správnost znaleckých závěrů u znaleckých posudků vyhotovených pro soukromé osoby. Toto bylo sděleno panu J. L. ve věci jeho podání, kdy požádal žalovaného o přezkum znaleckého posudku znalce Ing. J. M.
5. Žalovaný tak dle žalobce v Oznámení a pokračujícím řízení překročil své pravomoci dané mu v ustanovení § 2 odst. 2 a ustanovení § 6 správního řádu. Žalovaný hodnotil odbornou a věcnou správnost žalobcem vyhotovených znaleckých posudků, včetně ekonomických

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

výpočtů a užitých metod. Tím žalovaný neoprávněně převzal roli revizního znalce, což mu znalecký zákon neumožňuje. Dle ustanovení § 35 odst. 1 znaleckého zákona je žalovaný orgánem dohledu, nikoliv orgánem odborného přezkumu věcné správnosti znaleckých závěrů žalobce. Pokud správní orgán vykonává činnost mimo rozsah zákonem stanovené působnosti, jedná se o nezákonný zásah.

6. Žalovaný navíc v oznámení porušuje i princip proporcionality dle ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu, kdy požaduje žalobci uložit nejprísnější možné opatření pro znalce, kterým je zrušení znaleckého oprávnění, aniž by zohlednil mírnější nástroje represe. Vzhledem k výše uvedeným pochybnostem se jedná o zcela nepřiměřený zásah do profesní činnosti žalobce.
7. Navíc žalovaný využil obsah soudních spisů (1 T 61/2021 – Via Chem Group a.s., KSCB 28 INS 11674/2013 – JIP – Papírny Větrní a.s.) bez formálního postupu dle ustanovení § 50 správního řádu (důkaz listinou), aniž by si žalovaný ověřil autenticitu a právní sílu jednotlivých listin. To činí řízení vadným a zpochybňuje přezkoumatelnost skutkového základu.
8. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl, jelikož žalobcem tvrzený zásah do jeho práv, k němuž mělo dojít zahájením řízení o zrušení oprávnění žalobce vykonávat znaleckou činnost, nemůže být vůbec zásahem, natož pak zásahem nezákonným ve smyslu § 82 soudního řádu správního, neboť jím žalobce nemohl být zkrácen na svých právech.
9. Žalobce v žalobě netvrdí zkrácení na svých právech prostřednictvím nezákonného zásahu, pokynu nebo donucením žalovaného. Ke zkrácení na právech žalobce mělo dojít zahájením řízení o zrušení jeho oprávnění vykonávat znaleckou činnost, a to vydáním oznámením o zahájení řízení. Z explicitní textace ani z kontextu žaloby přitom není zřejmé, že by k zásahu do jeho práv mělo dojít nějakým jiným postupem žalovaného.
10. Oznámení o zahájení řízení nemá samo o sobě vliv na práva a povinnosti žalobce, nemůže proto samostatně představovat nezákonný zásah. Pokud bude v budoucnu pravomocně zrušeno oprávnění žalobce, bude se proti takovému případnému rozhodnutí žalobce moci bránit prostřednictvím žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Pokud se má ve stejné věci vydávat správní rozhodnutí, pak je pojmově vyloučeno, aby bylo možné stejnou věc napadnout prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem. Současný postup žalobce se proto jeví jako předčasným a nesprávně zvoleným žalobním typem, viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160.
11. Oznámení o zahájení řízení nadto představuje toliko úkon, jímž se upravuje vedení řízení před správním orgánem, a je tak vyloučen ze samostatného přezkumu v soudním řízení (viz § 70 písm. c) soudního řádu správního). Žalobce se přitom může domáhat ochrany svých práv v případě, že bude vydáno rozhodnutí ve věci, žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 soudního řádu správního. Žalovaný pak ve svých závěrech přiměřeně odkázal též na usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2023, č. j. 10 A 113/2023–39, a dále na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2024, č. j. 10 As 324/2023–50.
12. Oznámení o zahájení řízení splňuje zákonné náležitosti na něj kladené a je podrobně odůvodněno. Žalovaný ve svých předběžných závěrech (v případě znaleckého posudku ze dne 15. 3. 2021, č. 5 984-12-2021, znaleckého posudku ze dne 15. 3. 2021, č. 5 985-12-2021, znaleckého posudku ze dne 15. 3. 2021, č. 5 986-12-2021, znaleckého posudku ze dne 15. 3.

2021, č. 5 987-12-2021 a znaleckého posudku ze dne 30. 3. 2021, č. 5 997-12-2021), vycházel ze svých rozhodnutí ze dne 3. 3. 2023, č. j. MSP-2/2025-OSZT-SKZT/10, a ze dne 22. 12. 2023, č. j. MSP- 47/2021-OINS-SRZT/6. Výše uvedenými rozhodnutími žalovaného totiž byla společnost Česká znalecká a. s., jejímž jediným členem statutárního orgánu je žalobce, uznána vinnou ze spáchání šesti přestupků podle § 25b odst. 1 písm. a) zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění účinném do 31. 12. 2020, deseti přestupků podle § 25b odst. 1 písm. a) téhož zákona a pěti přestupků podle § 39 odst. 1 písm. b) zákona o znalcích. Závěr o nepřezkoumatelnosti či zpracování v rozporu s obecně uznávanými postupy a standardy daného oboru a odvětví v případě znaleckého posudku ze dne 1. 8. 2024, č. 551-12-2024, znaleckého posudku ze dne 2. 9. 2024, č. 549-02-2024 a znaleckého posudku ze dne 21. 4. 2022, č. 5 660-25-2019, žalovaný odůvodnil zjištěnými vadami těchto znaleckých posudků, jež žalovaný v oznámení o zahájení řízení blíže popsal.

13. Na základě výše uvedeného má žalovaný za to, že vydané oznámení o zahájení řízení nevykazuje znaky nezákonnosti a nejeví se jako nepřezkoumatelné, když je z něj zřejmé, z jakého důvodu bylo žalovaným vydáno a splňuje všechny zákonné náležitosti ve smyslu § 46 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 14 odst. 1 písm. e) zákona o znalcích. Oznámení o zahájení řízení v tomto smyslu obsahuje označení správního orgánu, předmět řízení a stejně tak označení a podpis oprávněné úřední osoby. Zda jsou v dané věci splněny předpoklady pro zrušení znaleckého oprávnění žalobce vykonávat znaleckou činnost, stejně tak jako vypořádání již uplatněných a obsahově shodných námitek žalobce, bude předmětem daného správního řízení, jehož výsledek nelze v současnosti předjímat. Žalobce přitom svá procesní práva, o nichž byl poučen již v oznámení o zahájení řízení, může v tomto řízení i nadále uplatňovat, jak již ostatně žalobce učinil.
14. Žalobce v replice uvedl, že je nutné hodnotit předmětný zásah žalobce primárně z materiálního hlediska. Důvodem je zejména to, že oznámení žalovaného obsahuje detailní odborné a metodické hodnocení znaleckých posudků žalobce, přičemž již sám žalovaný v tomto oznámení předjímá závěr o porušení odborné péče ze strany žalobce a vymezuje skutkový základ pro odebrání znalecké licence žalobce, čímž zcela bezprostředně zasahuje do reputace, ekonomické činnosti a soutěžního postavení žalobce, jako znalce.
15. Názor žalovaného o subsidiaritě zásahové žaloby a nutnosti nejprve podat žalobu proti samotnému rozhodnutí dle ustanovení § 65 SŘS je v tomto případě zcela nepřiléhavý a judikatorně překonaný. Žalobce není povinen dlouhodobě trpět probíhající správní řízení bez reálného opodstatnění. Samotná zásahová žaloba je přípustná i v průběhu správního řízení, pokud zásah není a nebude reparaovatelný v řízení o žalobě proti rozhodnutí.
16. V této věci dle názoru žalobce zásah spočívá v samotném přezkumu odborné správnosti znaleckých posudků ultra vires, nikoliv až v samotném případném odebrání znalecké licence. Újma v tomto případě vzniká okamžitě a nezávisle na výsledku správního řízení. Podstatou zásahu je, že je výkon dohledu ze strany žalovaného prováděn nezákonně, což však již následně nelze odstranit žalobou proti budoucímu správnímu rozhodnutí.
17. Žalovaný ve svém vyjádření nesprávně interpretuje, že žalobce považuje za zásah samotné zahájení správního řízení. Žalobce si je vědom, že zahájení správního řízení není nutně zásahem, zásahem je však v tomto případě nezákonný výkon dohledu ze strany žalovaného. Tedy jakým způsobem žalovaný dohled vykonává, konkrétně jeho hodnocení věcné a metodické správnosti znaleckých posudků žalobce bez jakékoliv odbornosti. To je zásadní rozdíl, který žalovaný ve svém vyjádření pochopitelně ignoruje.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

18. Skutečnost, že některé v žalobě uvedené znalecké posudky již byly sankcionovány, je nesporné a proto nemůže jít ze strany žalobce o předčasnou námitku dvojího potrestání. Za předmětné znalecké posudky již byla žalobci, jako znalci, udělena sankce, nyní jsou však znovu použity jako důvod dalšího potrestání žalobce, navíc nejprísnější znaleckou sankcí. Toto je zcela evidentně nezákonný zásah již samotným zahájením správního řízení. Zásada „ne bis in idem“ byla již v této fázi správního řízení porušena a tedy správní řízení trpí závažnou vadou.
19. Žalovaný uvádí, že vychází z obsahu trestních a insolvenčních spisů, jejichž součástí předmětné znalecké posudky znalce jsou. Tyto spisy však nejsou přiloženy jako důkaz ke správnímu řízení a znalecké posudky jsou tedy zcela vytrženy z kontextu celé spisové dokumentace jednotlivých kauz. Dle názoru žalobce se jedná o zjevný procesní exces žalovaného, který je přezkoumatelný zásahovou žalobou a nemůže být zhojen až v závěrečném správním rozhodnutí.
20. Žalovaný k tomu uvedl, že zásahová žaloba směřující proti zahájení správního řízení je přípustná toliko v případech excesivního a nezákonného výkonu působnosti správního orgánu.
21. Dle § 3 zákona o znalcích je žalovaný příslušným správním orgánem k rozhodování ve věcech výkonu znalecké činnosti a ve věcech žádostí o zápis do seznamu znalců, znaleckých kanceláří a znaleckých ústavů. Žalovaný v tomto smyslu vykonává nad znaleckou činností dohled a jako orgán dohledu je oprávněn prověřovat, zda znalci postupují v souladu s tímto zákonem, právními předpisy vydanými k jeho provedení a obecně uznávanými postupy a standardy daného oboru a odvětví. Žalovaný je rovněž oprávněn posuzovat věcnou správnost znaleckých posudků a v tomto smyslu kontrolovat zejména, zda znalec při zpracování posudku postupoval s odbornou péčí (srov. § 35 odst. 1, odst. 2 zákona o znalcích). Dle § 14 odst. 2 písm. c) zákona o znalcích přitom žalovaný může zrušit oprávnění vykonávat znaleckou činnost, pokud znalec závažným způsobem nebo opakovaně porušil povinnost stanovenou tímto zákonem. Touto porušenou povinností pak může být kupř. neodborný výkon znalecké činnosti (srov. § 1 odst. 3 zákona o znalcích).
22. Žalovaný se tak domnívá, že v rámci zahájení a vedení dotčeného správního řízení nedošlo a nedochází k nezákonnému excesu, a jeho postup je tak zcela v souladu se zákonem za plného zachování procesních práv žalobce. Postupem žalovaného tedy nedochází k zásahu do práv žalobce. Toliko skutečnost, že žalobce nesouhlasí s postupem žalovaného, nečiní z tohoto postupu nezákonný zásah.
23. K námitce žalobce, že za předmětné znalecké posudky byl již znalci uložen trest pokuty v rámci správního trestání, a současný postup žalovaného tak žalobce považuje za porušení zásady *ne bis in idem*, žalovaný toliko ve stručnosti uvádí, že účelem řízení o zrušení oprávnění k výkonu znalecké činnosti pro závažné nebo opakované porušení povinnosti není potrestání znalce, nýbrž znemožnění výkonu znalecké činnosti osobě, u níž by další pokračování v této činnosti ohrožovalo veřejný zájem na jejím řádném výkonu. Zrušení znaleckého oprávnění podle § 14 odst. 2 písm. c) zákona o znalcích je tedy ochranným opatřením, nikoli sankcí, jehož objektem je řádný výkon znalecké činnosti obecně. V postupu žalovaného tedy nelze shledat porušení zásady *ne bis in idem*.
24. Žalobce podanou žalobu podřadil žalobnímu typu předvídanému v § 4 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 82 a násl. s. ř. s., dle kterého se může „každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

orgánu, který není rozhodnutím, a byl přímo zaměřen proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, žalobou domáhat u soudu ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný“.

25. Podle § 85 s. ř. s. je žaloba „nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný“.
26. Judikatura Nejvyššího správního soudu setrvale dovozuje, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem je pouze subsidiárním prostředkem ochrany v případech, kdy žalobce nemá k dispozici žádné jiné právní prostředky. Konkrétně ohledně vztahu žaloby proti rozhodnutí a žaloby proti nezákonnému zásahu platí, že zásahová žaloba hraje „*roli pomocného prostředku ochrany a doplňku tam, kam ochrana podle § 65 a násl. s. ř. s. nedosáhne*“ (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, čj. 7 Aps 3/2008 - 98, č. 2206/2011 Sb. NSS).
27. Soud se proto zabýval nejdříve otázkou, zda je žaloba přípustná.
28. Nejvyšší správní soud dovedl ve svém rozsudku ze dne 31. 8. 2005, č.j. 2 Afs 144/2004-110, že „*zahájení i provádění daňové kontroly (§ 16 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, „daňový řád“)* může být podle okolností (pozn. soudu: např. tím, že vůbec nejsou splněny podmínky pro její provádění, jedná se o kontrolu bezdůvodně opakovanou apod.) *nezákonným zásahem, proti kterému je možno podat žalobu podle § 82 a násl. soudního řádu správního...* „
29. Nejvyšší správní soud dále dovedl ve svém rozsudku Fruta Podivín ze dne 12. 10. 2016 č.j. 5 As 129/2016 – 40: „*Účelem žaloby proti nezákonnému zásahu totiž není přezkum procesního postupu správního orgánu. Jak správně poznamenal i krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku, přezkoumání zákonnosti postupu správního orgánu v rámci řízení o ochraně před nezákonným zásahem by bylo přezkumem předčasným a odporujícím systematické soudního řádu správního. Proti tvrzenému neoprávněnému procesnímu postupu správního orgánu se měla stěžovatelka bránit v rámci opravného prostředku podaného proti vydanému opatření, event. posléze v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. Tvrzení stěžovatelky o neúčelnosti takové obrany je nepřesvědčivé. V této souvislosti lze odkázat rozsudek zdejšího soudu ze dne 17. 4. 2009, č. j. 8 Aps 6/2007 – 256, ve kterém se soud zabýval otázkou přezkumu procesního postupu správního orgánu, který podle soudu „... může být předmětem přezkumu v rámci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, protože procesní stránka věci je neoddělitelnou součástí zákonnosti rozhodnutí. Ochranu ve vztahu ke správnímu řízení jako takovému platné právo nezabezpečuje možností úplně negovat vedení správního řízení žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. K tomu slouží možnost podat žalobu proti rozhodnutí, v jehož vydání zpravidla vedení správního řízení vyústí (...). Úplně zamezit vedení správního řízení však nelze. Přezkoumání zákonnosti vedení správního řízení v rámci řízení o ochraně před nezákonným zásahem by bylo přezkumem předčasným a odporujícím systematické soudního řádu správního“ (obdobně též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2006, č. j. 8 Aps 2/2006 - 95).*

Obdobná situace je i u druhé kasační námitky stěžovatelky, ve které rovněž zpochybňovala správnost procesního postupu správního orgánu, když namítala, že zásadní změna kontrolního zjištění nemůže být provedena opravou nesprávnosti podle § 21 zákona o kontrole. S ohledem na shora uvedené Nejvyšší správní soud konstatuje, že krajský soud nepochybil, jestliže se touto námitkou nezabýval. Jak shora uvedeno, tvrzené pochybení v procesním postupu žalovaného měla stěžovatelka namítnout nikoli cestou řízení podle § 82 s. ř. s., ale v rámci odvolání.“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

30. Nejvyšší správní soud ve shora zmiňovaném rozsudku ze dne 31. 7. 2006, č. j. 8 Aps 2/2006 – 95 dále judikoval: „Pro potřeby posuzované věci je přitom u daňové kontroly (§ 16 d. ř.) třeba rozlišovat daňovou kontrolu jako celek, a jednotlivé úkony pracovníků správce daně, prováděné v jejím rámci. **Intenzita, jakou pracovníci správce daně zasahují do autonomní sféry jednotlivce** (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 29/051) se pak může značně lišit podle typu prováděných úkonů. Je zřejmé, že např. informační povinnost daňového subjektu [§ 16 odst. 2 písm. a) d. ř.], je mírou svého dopadu do práv jednotlivce nesrovnatelná s oprávněním pracovníků správce daně vstupovat do provozních budov, dopravních prostředků, či dokonce obydlí daňového subjektu [§ 16 odst. 2 písm. f) d. ř.]. V návaznosti na takto nastíněné rozlišení, je nutné posuzovat i aspekty daňové kontroly, jako možného nezákonného zásahu. **Daňová kontrola může představovat nezákonný zásah (§ 82 a násl. s. ř. s.) ve svém celku, např. tím, že vůbec nejsou splněny podmínky pro její provádění, jedná se o kontrolu bezdůvodně opakovanou apod. V takovém případě dojde k nezákonnému zásahu zpravidla již samotným zahájením daňové kontroly, která se dotkne svobodné sféry jednotlivce.** Podrobně se k aspektům daňové kontroly jako nezákonného zásahu vyjádřil Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 8. 2005, čj. 2 Afs 144/2004–110 (publikovaném pod č. 735/2006 Sb. NSS). Od daňové kontroly, stížené nezákonností již od jejího zahájení, je třeba odlišit daňovou kontrolu zákonnou (zahájenou zákonným způsobem), v jejímž průběhu dojde k nezákonnému postupu (úkonu) ze strany pracovníka správce daně. Vliv nezákonného postupu pracovníka správce daně při provádění daňové kontroly na zákonnost kontroly samotné se vzpírá zobecnění a bude záležet vždy na posouzení konkrétních okolností případu a posouzení vlivu nezákonného úkonu na výsledek kontroly. Ne každá nezákonnost při provádění daňové kontroly pak představuje nezákonný zásah. Shora uvedené usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2005, čj. 2 Afs 144/2004–110, nezpochybňuje závěry Nejvyššího správního soudu v jeho rovněž citovaném rozsudku ze dne 17. 3. 2005, čj. 2 Aps 1/2005–65. **Jinými slovy, nezákonný postup pracovníků správce daně při provádění daňové kontroly může být nezákonným zásahem, ovšem pouze za splnění podmínek nastíněných v rozsudku ze dne 17. 3. 2005.**“
31. Ze shora citovaných rozsudků Nejvyššího správní soud pak dle městského soudu vyplývá, že nezákonný zásahem může být kontrola podle kontrolního řádu pouze ve dvou případech. Pokud by byla zahájena zcela nezákonně a neměla vůbec probíhat. Nebo pokud by určitý postup pracovníků provádějících kontrolu představoval excesivní zásah do veřejných práv kontrolované osoby.
32. Žalobce spatřuje nezákonný zásah spočívající zejména v tom, jakým způsobem žalovaný dohled vykonává, konkrétně jeho hodnocení věcné a metodické správnosti znaleckých posudků žalobce bez jakékoliv odbornosti, do jeho veřejných práv v zásahu do jeho reputace, ekonomické činnosti a soutěžního postavení žalobce jako znalce.
33. Žalobce však netvrdí, že žalovaný nemůže dohled provádět, nebo že toto řízení nemohlo být v souladu se zákonem vůbec zahájeno, ani, že určitý konkrétní postup osoby dohled vykonávající vůči němu představuje excesivní zásah do jeho veřejných práv.
34. Jediné, co žalobce namítá je, že žalovaný nemá oprávnění hodnotit a přezkoumávat odbornou a věcnou správnost žalobcem vyhotovených znaleckých posudků, včetně ekonomických výpočtů a užitých metod. Dle soudu tak žalobce napadá nikoliv samotné zahájení a vedení řízení, ale způsob, jakým jej žalovaný vede.
35. Co se týče žalobcem namítaného zásahu do jeho reputace, ekonomické činnosti a soutěžního postavení žalobce jako znalce, soud uvádí následující.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

36. Dle ust. § 35 odst. 1 zákona č. 254/2019 o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, *dohled nad výkonem znalecké činnosti znalce vykonává ministerstvo (dále jen "orgán dohledu")*.
37. Dle jeho odst. 2, *orgán dohledu prověřuje, zda znalci postupují v souladu s tímto zákonem, právními předpisy vydanými k jeho provedení a obecně uznávanými postupy a standardy daného oboru a odvětví. **Orgán dohledu je oprávněn posuzovat věcnou správnost znaleckého posudku.** Při posuzování věcné správnosti znaleckého posudku orgán dohledu kontroluje zejména, zda znalec při zpracování posudku postupoval s odbornou péčí, včetně toho, zda je posudek v souladu s obecně uznávanými postupy a standardy daného oboru a odvětví.*
38. Dle odst. 3, *ministerstvo si může vyžádat náhodně vybrané posudky znalce za účelem kontroly podle odstavce 2.*
39. Soud má za to, že žalobce jakožto znalec si musí být vědom toho, že je ze zákona subjektem dohledu ze strany žalovaného a že jeho znalecká činnost může být předmětem kontroly, která je vždy do nějaké míry zatěžující, což žalobce může vnímat jako narušení jeho práva podnikat. Takovou kontrolu musí snést každý znalec, takže jeho soutěžní postavení je obdobné jako soutěžní postavení jiných znalců. Kontrolní funkce státu znalecké činnosti každého znalce je garantována zákonem.
40. V předmětné věci bylo zahájeno řízení o zrušení oprávnění vykonávat znaleckou činnost a to v souladu s ust. § 14 odst. 2 písm. c), dle *kterého ministerstvo může zrušit oprávnění vykonávat znaleckou činnost, pokud znalec závažným způsobem porušil nebo opakovaně porušil povinnost stanovenou tímto zákonem.*
41. Řízení bylo tedy zahájeno v souladu s tímto zákonem. To, že ho žalobce vnímá jako protizákonnou, na tomto závěru ničeho nemění.
42. Soud má dále za to, že jednotlivé námitky vůči průběhu kontroly a vůči jejím závěrům může žalobce případně uplatnit v rámci tohoto řízení případně v rámci opravného prostředku do konečného rozhodnutí, kterým toto řízení skončí. Pokud by soud postup žalovaného přezkoumával již teď, předjímal by toto závěrečné rozhodnutí.
43. Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 17. 3. 2005, čj. 2 Aps 1/2005- 65 (publikovaném pod č. 603/2005 Sb. NSS), konstatoval, že ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li - a to kumulativně, splněny následující podmínky: *Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí brozit opakování „zásahu“ (6. podmínka). Není-li byt jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.*
44. Městský soud, vycházející ze shora uvedeného judikátu Nejvyššího správního soudu neshledává splnění dvou prvně jmenovaných podmínek pro poskytnutí ochrany podle § 82 a násl. s. ř. s., protože samotné Oznámení o zahájení řízení ani jeho pokračování neobsahuje přímo vynutitelné plnění, kterým by byl žalobce přímo zkrácen na svých právech. Ten tak nebyl ve své vůli bezprostředně omezen. Žalobce se cítí omezován způsobem, jakým řízení probíhá, ale neuvádí, že by musel konat něco, co po něm ze zákona nelze požadovat. Samotný způsob vedení řízení resp. to, zda a jak žalovaný přezkoumá jeho znaleckou činnosti rovněž nemají tuto kvalitu, jelikož jednak není možné předjímat, jak budou tyto

závěry žalovaným v konečném rozhodnutí vyhodnoceny a jednak se žalobce může bránit až proti rozhodnutí žalovaného o zrušení oprávnění žalobce vykonávat znaleckou činnost.

45. Pokud žalobce uvádí, že následky zásahu pro jeho osobu stále trvají, soud uvádí, že v tomto řízení je postupováno dle příslušných procesních pravidel. Pokud má žalobce za to, že tomu tak není, má případně možnost uplatňovat svá práva v rámci tohoto řízení, tj. mimo jiné i např. namítat v opravných prostředcích a následně v žalobě proti rozhodnutí, kterým bude toto řízení ukončeno, to že postup byl nezákonný, případně, že žalovaný není oprávněn přezkoumávat jeho znalecké posudky a dále že zrušení jeho oprávnění je nepřiměřeným zásahem do profesní činnosti žalobce (viz rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2008, č.j. 9 Aps 3/2008 – 125).
46. Rovněž tak pro danou věc není rozhodné, zda utrpěla reputace žalobce, neboť i pro případy neoprávněného nařčení určité osoby (pomluvy) zná právní řád České republiky adekvátní prostředek obrany (např. žaloba na ochranu osobnosti), kterým však není žaloba proti nezákonnému zásahu ve správním soudnictví (viz rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2008, č.j. 9 Aps 3/2008 – 125).
47. Soud s ohledem na shora uvedené shrnuje, že žalobce, pokud s postupem žalovaného v rámci řízení nesouhlasí, může se následně bránit žalobou proti rozhodnutí o zrušení jeho oprávnění vykonávat znaleckou činnost dle § 65 odst. 1 s.ř.s., proto žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu nemůže být úspěšná.
48. Soud proto žalobu dle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s ust. § 85 odmítl jako nepřijatelnou.
49. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. Jelikož soud žalobu odmítl, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Praha dne 10. března 2026

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.